MATURITNÝ OKRUH 7

JAZYK A REČ. JAZYKOVÉ SKUPINY.

jazyk: abstraktný systém lexikálnych a gramatických znakov, ktorý určité jazykové spoločenstvo používa ako prostriedok myslenia a dorozumievania

reč: konkrétna realizácia jazyka, vyjadrená zvukovo alebo písomne

funkcie jazyka: dorozumievacia, poznávacia, expresívna, estetická reprezentatívna

mŕtvy jazyk: prestal plniť funkciu materinského a národného jazyka, napr. latinčina, stará gréčtina

Jazykové skupiny:

- Jazyková skupina = **rodina**, ktorá sa vyvinula zo spoločného predka (býva označený ako **prajazyk**)
- Jazykové rodiny sa delia na menšie časti tzv. jazykové vetvy
- Vetvy rozlišujeme: INDOEURÓPSKE, URALSKÉ (napr. ugrofinske jazyky sem patrí maďarčina, NIE JE teda súčasťou indoeurópskej rodiny), IZOLOVANÉ jazyky
- Jazyky, ktoré nepatria k žiadnej jazykovej rodiny tzv. **jazyky-siroty** (napr. jazyk Baskov).

Indoeurópske jazyky:

- väčšina európskych a ázijských jazykov vznikla pravdepodobne z jediného jazyka a tým bol indoeurópsky prajazyk
- všetky indoeurópske jazyky majú **veľa spoločných hlások v slovných základoch**, napr.: matka madre, mother, Mutter, mére ... dcéra: dotter, Tochter, daughter
- asi polovica ľudstva hovorí jedným z indoeurópskych jazykov

ROZDELENIE INDOEURÓPSKYCH JAZYKOV:

Názov skupiny	Patriace jazyky (podskupiny)
	Východná podskupina – ruština, ukrajinčina, bieloruština
Slovanská	Južná podskupina – bulharčina, srbčina, slovinčina, macedónčina slovinčina, chorvátčina
	Západná podskupina – čeština, slovenčina, poľština, lužická srbčina
Baltská	litovčina, lotyština
Germánska	Severogermánska podskupina – dánčina, nórčina, švédčina, islandčina Západogermánska podskupina – angličtina, holandčina, flámčina
	afrikánčina, nemčina, jidiš
Románska	francúzština, provensalčina, taliančina, španielčina, katalánčina portugalčina, rumunčina, moldavčina, rétorománčina
Keltská	írčina, bretónčina, waleština, gaelčina

Grécka	novogréčtina
Indická	hindčina, bengálčina,
Iránska	perzština, kurdčina, rómčina,
Albánčina	
Arménčina	

POZNÁMKA: Teória nižšie, teda o slovanských jazykoch, je súčasťou samostatného maturitného okruhu. Viete ju ale použiť aj v tomto.

Vývin a delenie slovanských jazykov:

- samotné **slovanské jazyky** sa vyvinuli v 8-10 st. z **praslovančiny**, ktorá vznikla okolo roku 2000 p.n.l.
- praslovanský jazyk existoval dve až tri tisícročia
- dorozumievali sa ním dávni predkovia dnešných slovanských národov vo svojich pôvodných sídlach medzi Vislou a Dneprom
- z tejto pravlasti sa Slovania rozchádzali na územia, na ktorých bývajú dnes
- okolo 10 st. sa ustálili 3 základné skupiny

Názov skupiny	Patriace jazyky (podskupiny)
	Východná podskupina – ruština, ukrajinčina, bieloruština
Slovanská	Južná podskupina – bulharčina, srbčina, slovinčina, macedónčina, slovinčina, chorvátčina
	Západná podskupina – čeština, slovenčina, poľština, lužická srbčina

- Západoslovanské jazyky, z južnoslovanských (slovinčina, chorvátčina) používajú písmo latinka.
- Zvyšné južnoslovanské jazyky a všetky východoslovanské jazyky používajú azbuku.

STAROSLOVIENSKA KULTÚRA A LITERATÚRA

- stredovek (800 1000)
- veľkomoravské kniežatá Mojmír a Rastislav bojovali v 9. storočí proti vplyvu Franskej ríše
- bohoslužobným jazykom bola latinčina, uznávala sa i hebrejčina a gréčtina
- byzantský cisár Michal III. posiela v roku 863 na Veľkú Moravu Konštantína a Metoda, ktorí poznali slovanské nárečie z okolia Solúna, kde sa narodili
- Konštantín a Metod zostavili <u>prvé slovanské písmo</u> <u>hlaholiku</u> (na základe malých písmen gréckej abecedy) a <u>prvý slovanský spisovný jazyk</u> <u>staroslovienčinu</u> (rozšírila sa z Veľkej Moravy až po sever Srbska)
- bratia boli obvinení z bohorúhačstva a vybrali sa do Ríma Konštantín obhajoval v Ríme staroslovienčinu ako bohoslužobný jazyk, tu prijal meno Cyril
- pápež Hadrián II. povolil slovanskú liturgiu, schválil staroslovienske preklady bohoslužobných kníh
- Konštantín v Ríme zomiera, Metod sa vracia na Veľkú Moravu, je na dva roky uväznený vo Franskej ríši
- po Metodovej smrti sa jeho prívrženci a žiaci museli uchýliť do Bulharska (<u>pápež zakázal slovanskú</u> <u>bohoslužbu</u>), kde zostavili <u>nové písmo</u> **cyriliku** (na základe veľkých písmen gréckej abecedy, písmo dalo základ dnešnej azbuke)
- po zániku Veľkomoravskej ríše sa staroslovienčina nepoužíva, slovenské územia pripadli Uhorsku

Diela v staroslovienčine:

- 1. Konštantín a Metod spoločne preložili do staroslovienčiny evanjeliá v Novom zákone, časť Starého zákona, zbierku žalmov, či modlitebnú knihu pre kňazov <u>t.j. prekladová literatúra</u>
- 2. Konštantín predslov k Novému zákonu **Proglas !!!**: oslavuje slovanský preklad Biblie, **je to prvá slovanská báseň**, vyzdvihuje staroslovienčinu ako základ vzdelanosti, príhovor Konštantína k Slovanom, chváli národy, ktoré prijali knihy a s nimi aj kresťanstvo, báseň je napísaná obrazným štýlom, má 110 veršov a obsahuje citáty z Biblie
- 3. Moravsko-panónske legendy !!!: tvoria ich Život Konštantína (Kliment) a Život Metoda (pravdepodobne Gorazd), autormi sú ich žiaci, nejde o legendy v pravom slova zmysle (chýba motív mučeníctva, sebapoškodzovania sa), autori sa pridržiavajú konkrétnych faktov a udalostí, neidealizujú Konštantína a Metoda ako svätcov = umelecká próza a historický dokument zároveň, Život Metoda je kratší, epickejší, bez prvkov zázračnosti ako v Živote Konštantína

viac k dielu **Život Konštantína**

- skladá sa z 18 kapitol
- dozvieme sa v ňom o pôvode, detstve a štúdiu Konštantína, ktorý bol najmladší zo 7 detí
- Konštantín bol od detstva múdry a nadaný, a preto sa nerozhodol pre život veľmoža a otca rodiny
- krátko sa spomína aj jeho pôsobenie na VM a jeho neskorší boj za slovanský bohoslužobný jazyk
- dielo sa končí Konštantínovou cestou do Ríma, jeho smrťou a pohrebom

Na tradíciu Veľkej Moravy nadväzovali napr. Bernolák, Kollár, Hollý, štúrovci!

Pri tvorbe prvého spisovného jazyka **Anton Bernolák** nadviaže na starosloviensku vzdelanosť a prihlási sa k tomuto obdobiu v diele *Filologicko-kritická rozprava o slovenských písmenách*.

Prihlásenie sa k tradícii a odkazu Veľkej Moravy je jedným zo základných kameňov všetkých fáz **slovenského národného obrodenia** a pre spisovateľa sa stáva zdrojom inšpirácie.

Ján Hollý sa snaží pozdvihnúť národné povedomie Slovákov slávnou históriou Veľkej Moravy a jej kniežat v dielach *Svatopluk*, *Cyrilo-Metodiáda*.

Pre epickú poéziu a prózu štúrovcov sú postavy a udalosti Veľkej Moravy dominantné, napr. Ľudovít Štúr: *Nitra, milá Nitra; Svätoboj,* v diele *Matúš z Trenčína* sa snaží Matúš Čák založiť pre Čechov a Slovákov štát podobný Veľkej Morave, kde by sme žili bez cudzej nadvlády.

V období realizmu sa prihlási k tradícii Veľkej Moravy predovšetkým **Hviezdoslav** v krátkej epike *Ľútosť Svätoplukova, Pribina, Rastislav*.

V medzivojnovom období máme biografický román Svätopluk, ktorý napísal Ladislav Nadáši Jége.